SEP 1953
1
Coordinatie
Bureau

KONINKRIJK BELGIE

ROYAUME DE BELGIQUE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vacantiekamer, de 13e Augustus 1953 door de Minister van Economische Zaken en Middenstand verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van ministerieel besluit "waarbij de aangifte van de diamantvoorraden alsmede deze van sommige verrichtingen betreffende de omloop van diamant verplichtend wordt gemaakt", heeft de 24e Augustus 1953 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre des vacations, saisi par le Ministre des Affaires économiques et des Classes moyennes, le 13 août 1953, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté ministériel "imposant la déclaration des stocks de diamants ainsi que la déclaration de certaines opérations relatives à la circulation des diamants" a donné le 24 août 1953 l'avis suivant :

De rechtsgrond waarop het ontwerp zich beroept, is de besluitwet van 31 Januari 1945, waarvan artikel 1 de Minister van Economische Zaken machtigt tot het voorschrijven van onderzoekingen die nodig zijn om de voor het uitwerken, uitvoeren en controleren van de economische reglementering onmisbare inlichtingen in te winnen.

In de tenuitvoerlegging van de op grond van de besluitwet genomen maatregelen wordt principieel door de Centrale Dienst voor de statistiek voorzien. De geheimhouding van de individuele inlichtingen is gewaarborgd door een bepaling die aansluit bij de wet van 18 December 1936.

Aldus is de aan de Minister van Economische Zaken opgedragen macht duidelijk afgebakend. De wet van 16 Mei 1938 heeft de arbeidsduur in de diamantnijverheid gereglementeerd; de wet van 30 December 1950 heeft de diamantnijverheid georganiseerd, naar een economische reglementering van de diamanthandel is niet voorhanden.

Inzake diamanthandel kan de Regering dus geen gebruik maken van de macht verleend bij de besluitwet van 31 Januari 1945, tenzij on in voorkomend geval zodanige economische reglementering uit te werken.

Met andere woorden, vooraleer een geschikte reglementering is opgemaakt, kunnen de onderzoekingen niet aan hun wettelijk doel worden onttrokken en gebruikt voor het bestraffen van praktijken die de Regering schadelijk mocht achten.

.../...

In zijn brief van 12 Augustus 1953 deelt de Minister aan de Raad van State mede, dat niet alleen het Nationaal Coördinatiecomité voor de diamant, maar ook de gerechtelijke overheden aandringen op amendering van het ministerieel besluit van 12 September 1951. Ook moet een einde gemaakt worden aan bepaalde misbruiken, die door de huidige reglementering worden mogelijk gemaakt en die het ontwerp wil bestraffen.

Uit deze brief en uit de aan de Raad van State verstrekte inlichtingen zou kunnen afgeleid worden, dat het ontwerp niet de onderzoeking, maar de bestraffing op het oog heeft.

Door zodanig opzet kan het ontwerp wettelijk niet worden gemotiveerd.

De Raad van State heeft artikel 10 van het ontwerp der Regering niet overgenomen. Volgens het eerste lid wordt "iedere betwisting omtrent het aanwenden van diamant" onderworpen aan een commissie van deskundigen. Voorzitter van deze commissie is een ambtenaar, aangesteld door de Minister van Economische Zaken en Middenstand, maar uit de Franse tekst kan niet worden opgemaakt wie de deskundigen aanstelt.

Het tweede lid maakt de Minister bevoegd, "in laatste instructie in deze aangelegenheid" te beslissen. De besluitwet van 31 Januari 1945 stelt de Minister niet in staat, zich zulk een bevoegdheid toe te kennen.

\+

\+ \+

.../...

De termen "lastgever" in artikel 1 en "commissiegever" in artikel 5 worden beide in het Frans weergegeven door "commettant". De Raad van State stelt voor, het begrip "lastgever" weer te geven door "maître de l'ouvrage".

\+

\+ \+

Voorts stelt de Raad van State de hiernavolgende tekst voor, die met de bovenstaande opmerkingen rekening houdt en de bedoelingen van de Regering weergeeft :

Ministerieel besluit waarbij de aangifte van de diamantvoorraden en van sommige verrichtingen betreffende de omloop van diamant verplicht wordt gemaakt.

De Minister van Economische Zaken en Middenstand,

Gelet op de besluitwet van 31 Januari 1945, waarbij aan de Minister van Economische Zaken de bevoegdheid verleend wordt, alleen of gemeenschappelijk met de betrokken minister(s), tot sommige onderzoekingen over te gaan, zoals zij aangevuld is bij de besluitwet van 7 Februari 1947;

.../...

Overwegende dat het Nationaal Coördinatie-comité voor diamant de wens geuit heeft dat er wijzigingen gebracht worden aan het ministerieel besluit van 12 September 1951 waarbij de aangifte van de diamantvoorraden alsmede deze van sommige verrichtingen betreffende de omloop van diamant verplicht wordt gemaakt; dat deze voorstellen gewettigd zijn door het algemeen belang van de diamanthandel en -nijverheid;

Gelet op het advies van de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.-

Al wie zich met diamanthandel of -nijverheid bezighoudt en al wie gewoonlijk, in welke hoedanigheid ook, een voorraad onder zich heeft, moet ieder kwartaal bij de Minister van Economische Zaken en Middenstand gewicht en waarde van die voorraad aangeven, zoals deze bestaat op de laatste dag die voor de diamantslijpers werkdag is, in de maanden Maart, Juni, September en December.

De aangifte is verplicht zelfs wanneer de voorraad uitgeput is.

De aan te geven waarde is de koopprijs voor diamant dat de aangever niet heeft bewerkt, en de kostprijs voor diamant dat hij heeft bewerkt of heeft laten bewerken.

.../...

Artikel 2.-

Onder diamant wordt in dit besluit verstaan ruw diamant, industriediamant, boart, diamantpoeder, bewerkt diamant en briljanten voor zover zij niet gezet, gevat of door een bindmiddel gebonden zijn.

Artikel 3.-

In geval van een makelaarscontract of van huur van diensten rust de verplichting tot aangifte van het diamant dat aan de makelaar of de maakloon-bewerker is toevertrouwd, op de lastgever of op de besteller van het werk.

De aangifteplichtigen die in de loop van het kwartaal hun werkzaamheid in België opgeven, of onderbreken zonder het vooruitzicht haar vóór de in het eerste lid van artikel 1 bepaalde datum te kunnen hervatten, moeten hun aangifte doen onder raming van gewicht en waarde van hun voorraad op de dag waarop zij hun werkzaamheid opgeven of onderbreken.

De juweliers wier voorraad op de datum bepaald in het eerste lid van artikel 1 alleen bestaat in geslepen diamant waarvan de totale waarde geen honderdduizend frank bedraagt en het totale gewicht niet boven 20 karaat gaat, hoeven geen aangifte te doen.

Artikel 4.-

Al wie er zijn beroep van maakt voor eigen rekening siердiamanten te slijpen, al wie ze krachtens

.../...

een contract van huur van diensten aan anderen te slijpen geeft en al wie deze werkzaamheden cumuleert, moet, voor het kwartaal dat aan de in het eerste lid van artikel 1 bepaalde dag voorafgaat, en de drie maanden de volgende inlichtingen verstrekken :

1° gewicht en koopprijs van ruw diamant, door hemzelf of door anderen en voor zijn rekening krachtens huur van diensten bewerkt, alsook het gewicht van het ruw diamant door hemzelf en voor rekening van anderen krachtens zodanig contract bewerkt;

2° gewicht en kostprijs van geslepen diamant, door hemzelf of door anderen en voor zijn rekening krachtens huur van diensten vervaardigd, alsook het gewicht van geslepen diamant door hemzelf en voor rekening van anderen krachtens zodanig contract vervaardigd;

3° de prijs van de huur van diensten, door hem gesloten om zijn diamant te doen bewerken, en de arbeidskosten zijnde het loon van zijn werklieden, de door hem betaalde sociale lasten en, indien hijzelf als een werkman werkt, zijn eigen loon gelijk aan dat van een werkman, waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen de arbeidskosten voor het werk aan zijn eigen stenen en de arbeidskosten ter uitvoering van huur van diensten gemaakt voor andermans stenen;

4° het aantal arbeidsdagen van zijn werklieden, met een onderscheid tussen die voor zijn eigen stenen en die voor andermans stenen.

.../...

Artikel 5.-

Al wie zich met diamanthandel of -nijverheid bezig houdt en al wie gewoonlijk, in welke hoedanigheid ook, een voorraad onder zich heeft, moet dag na dag en afzonderlijk bij de Minister van Economische Zaken en Middenstand aangeven de door hem aangegane verkoop, ruil, schenking, pandgeving en bewaargeving van diamant, onder vermelding van de datum van het contract, gewicht en waarde van de afgestane stenen, naam en adres van de medecontractanten en van de tussenpersonen die bij het sluiten van het contract hun medewerking hebben verleend.

De plicht tot aangifte rust op de overdrager en moet door de overnemer en de tussenpersonen mede ondertekend worden.

De overdrager moet zich bij de aangifte vergewissen van de identiteit en het adres der medeondertekenaars.

In geval van overgang ingevolge overlijden, moet de opvolger een zulfde aangifte doen als bepaald in het eerste lid, zodra hij de voorraad in zijn bezit krijgt. Heeft er een veiling plaats vóór de verdeling, dan moeten de opvolgers de aangifte van verkoop doen zoals in het eerste lid bepaald.

Artikel 6.-

Wanneer een aan aangifte onderworpen overeenkomst door toedoen van een commissionnair wordt gesloten,

.../...

kan de aangifte van de overdrager welke de overnemer en de commissionnair mede ondertekenen, vervangen worden door twee opeenvolgende aangiften, de ene door de overdrager gedaan en door de commissionnair mede ondertekend, de andere door deze laatste gedaan en door de overnemer mede ondertekend.

Degenen op wie de onder artikel 4 bepaalde verplichting rust bij de verkoop van geslepen diamant die zij aangaan, hoeven niet de naam en het adres van koper en tussenpersonen aan te geven of de aangifte door hen mede te laten ondertekenen, wanneer zij oordelen dat de toestand van de markt zich daartegen verzet. Echter mag de totale prijs van de verkopen waarvan de aangiften niet mede ondertekend zijn, niet hoger zijn dan een vierde van het totale bedrag dat zij, in hun jongste driemaandelijkse aangifte krachtens artikel 4, 1° en 3°, met betrekking tot hun eigen stenen hebben opgegeven.

Artikel 7.-

De aangiften in de artikelen 1 en 4 van dit besluit voorgeschreven, worden gelijktijdig en in duplo gedaan en moeten bij de Minister van Economische Zaken en Middenstand inkomen uiterlijk de vijftiende dag van de maand volgend op de in het eerste lid van artikel 1 bepaalde dag.

Artikel 8.-

De aangiften in artikel 5 voorgeschreven, moeten uiterlijk de eerste werkdag volgend op die waarop de aangegeven overeenkomst is gesloten, inkomen bij de Minister van Economische Zaken en Middenstand, die een duplicaat daarvan aan de aangever en aan de overnemer doorzendt.

.../...

Deze laatsten kunnen de Minister binnen vier en twintig uur kennis geven van de onjuistheid van een duplicaat.

Artikel 9.-

De aangiften in de artikelen 1, 4 en 5 voorgeschreven, moeten worden gedaan op formulieren, welke de Minister van Economische Zaken en Middenstand kosteloos op aanvrage afgeeft.

Artikel 10.-

Degenen op wie de in de artikelen 1, 4 en 5 bepaalde verplichtingen rusten, moeten een register hebben, waarvan de bladzijden genummerd en door de bevoegde ambtenaren van het Ministerie van Economische Zaken en Middenstand geviseerd zijn.

Voor commissie-, makelaars- en dienstverhuringscontracten krachtens welke zij niet geslepen diamant aan anderen toevertrouwen, moeten zij op het tijdstip van de levering en voor elke partij afzonderlijk, de datum van de overmaking en de beschrijving en het gewicht van de toevertrouwde partij vermelden.

Bij de overmaking moet de makelaar, de commissionnair of de maakloonwerker de vermelding mede ondertekenen of aan de lastgever of de hersteller van het werk een ontvangbewijs overhandigen met opgave van zijn naam en adres en van de vermeldingen van het register.

.../...

Dit ontvangbewijs moet bij het register worden gevoegd vier en twintig uren na de overmaking.

De vermeldingen worden doorgehaald bij de teruggave van de partij.

Voor de toepassing van dit artikel is een afzonderlijke steen een partij diamant.

Artikel 11.-

Om de juistheid van de aangiften na te gaan, kunnen de bevoegde ambtenaren te allen tijde van de aan dit reglement onderworpen personen overlegging eisen van de voorraad diamant, van het register bedoeld in artikel 10, en van documenten als commissieboekjes, facturen en stukken betreffende de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid.

Artikel 12.-

Overtreding van het bepaalde in dit besluit wordt opgespoord, vastgesteld en gestraft ... (voorts als in het ontwerp) ...

Artikel 13.-

Opgeheven worden ... (voorts als in het ontwerp) ...

.../...

OVERGANGSBEPALINGEN.

Artikel 14.-

De eerste maal staat het de aangifteplichtigen vrij de in artikel 4 voorgeschreven aangifte te doen door de vereiste inlichtingen te verstrekken van 1 Januari 1953 af.

Artikel 15.-

Dit besluit treedt in werking de laatste dag van de maand waarop het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt, behalve het bepaalde in het eerste lid van artikel 10, volgens hetwelk het register voor visum aan het bestuur wordt overgelegd, dat in werking treedt twee maanden na de inwerkingtreding van dit besluit.

Brussel, de

Le projet invoque comme fondement légal l'arrêté-loi du 31 janvier 1945 dont l'article 1er autorise le Ministre des Affaires économiques à prescrire les investigations nécessaires en vue de recueillir les renseignements indispensables à l'élaboration, à l'exécution et au contrôle de la réglementation économique.

L'exécution des mesures prises sur base de l'arrêté-loi est en principe assurée par l'Office central de statistique. La garantie du secret des renseignements individuels est sauvegardée par une disposition inspirée de la loi du 18 décembre 1936.

Le pouvoir confié au Ministre des Affaires économiques est ainsi nettement délimité. La loi du 16 mai 1938 a réglementé la durée du travail dans l'industrie diamantaire; la loi du 30 décembre 1950 a organisé l'industrie diamantaire, mais il n'existe aucune réglementation économique du commerce diamantaire.

En ce qui concerne le commerce diamantaire, le Gouvernement, ne peut donc user du pouvoir conféré par l'arrêté-loi du 31 janvier 1945 que dans le seul but d'élaborer le cas échéant pareille réglementation économique.

En d'autres termes, les investigations ne peuvent être détournées de leur but légal afin de réprimer des pratiques que le Gouvernement estimerait nuisibles avant même qu'une réglementation idoine ait été élaborée.

.../...

Dans sa lettre du 12 août 1953 le Ministre informe le Conseil d'Etat que "non seulement le Comité national de coordination pour le diamant mais aussi les autorités judiciaires insistent pour que l'arrêté ministériel du 12 septembre 1951 soit amendé. Il importe également qu'il puisse être mis fin à certains abus rendus possibles par la réglementation actuelle et que le projet tend à réprimer".

Cette lettre, ainsi que les renseignements fournis au Conseil d'Etat permettraient de déduire que le projet est considéré non comme un instrument d'investigation, mais comme une arme de répression.

Pareil dessein ne saurait légalement motiver le projet.

Le Conseil d'Etat n'a pas repris l'article 10 du projet du Gouvernement. L'alinéa 1er soumet à l'avis d'une commission d'experts "toutes discussions soulevées lors de la justification de l'emploi de diamant". Cette commission est présidée par un fonctionnaire désigné par le Ministre des Affaires économiques et des Classes moyennes, mais le texte français ne permet pas de discerner par qui sont désignés les experts.

L'alinéa 2 confère au Ministre le pouvoir de décider en dernier ressort "en cette matière". L'arrêté-loi du 31 janvier 1945 ne permet pas au Ministre de s'attribuer pareil pouvoir.

\+

\+ \+

.../...

Les termes "lastgever" à l'article 1er et "commissiegever" à l'article 5 sont traduits tous deux par "commettant". Le Conseil d'Etat propose de rendre la notion de "lastgever" par "maître de l'ouvrage".

\+

\+ \+

Pour le surplus, le Conseil d'Etat propose le texte ci-après qui tient compte des remarques qui précèdent et qui traduit les intentions du Gouvernement :

Arrêté ministériel imposant la déclaration des stocks de diamants ainsi que la déclaration de certaines opérations relatives à la circulation des diamants.

Le Ministre des Affaires économiques et des Classes moyennes,

Vu l'arrêté-loi du 31 janvier 1945 conférant au Ministre des Affaires économiques et des Classes moyennes, seul ou conjointement avec le ou les ministres intéressés, le pouvoir de procéder à certaines investigations, complété par l'arrêté-loi du 7 février 1947;

.../...

Considérant que le Comité national de coordination pour le diamant a émis le voeu de voir amender l'arrêté ministériel du 12 septembre 1951 imposant la déclaration des stocks de diamant ainsi que la déclaration de certaines opérations relatives à la circulation des diamants; que ses propositions sont justifiées par l'intérêt général du commerce et de l'industrie diamantaires;

Vu l'avis du Conseil d'Etat,

A R R E T E :

Article 1er.-

Quiconque se livre au commerce ou à l'industrie du diamant et quiconque en détient habituellement un stock à un titre quelconque, doit déclarer trimestriellement au Ministre des Affaires économiques et des Classes moyennes le poids et la valeur de ce stock tel qu'il existe à la fin du dernier jour ouvrable, pour les diamantaires, des mois de mars, juin, septembre et décembre.

La déclaration est obligatoire même quand le stock est nul.

La valeur à déclarer est le prix d'achat des diamants non transformés par le déclarant et le prix de revient de ceux qu'il a transformés ou qu'il a fait transformer.

.../...

Article 2.-

Il faut entendre par diamants au sens du présent arrêté, le diamant brut, le diamant industriel, le boart, les poudres de diamant, le diamant travaillé et les brillants, pour autant qu'ils ne soient pas montés, sertis ou agglomérés dans un liant.

Article 3.-

Toutefois, en cas de courtage ou de louage d'industrie, la déclaration des diamants confiés au courtier ou au travailleur à façon incombe au commettant et au maître de l'ouvrage.

Les assujettis qui, en cours de trimestre, abandonnent leur activité en Belgique ou l'interrompent en prévoyant ne pouvoir la reprendre avant la date déterminée par l'alinéa 1er de l'article 1er, doivent faire leur déclaration en estimant le poids et la valeur de leur stock au jour de l'abandon ou de l'interruption de leur activité.

Les joailliers, dont le stock ne contient à la date déterminée par l'alinéa 1er de l'article 1er que des diamants taillés dont la valeur totale n'atteint pas cent mille francs et dont le poids total n'excède pas 20 carats, sont dispensés de faire la déclaration.

Article 4.-

Quiconque fait profession de tailler pour son compte des diamants de joaillerie,

.../...

quiconque, en vertu de contrats de louage d'industrie, les donne à tailler à autrui, et quiconque cumule ces activités, doit tous les trois mois fournir, pour le trimestre qui précède le jour déterminé par l'alinéa 1er de l'article 1er, les renseignements suivants :

1° le poids et le prix d'achat des diamants bruts travaillés par lui-même, ou par autrui et pour son compte en vertu de louages d'industrie, ainsi que le poids des diamants bruts travaillés par lui-même et pour le compte d'autrui en vertu de tels contrats;

2° le poids et le prix de revient des diamants taillés, fabriqués par lui-même, ou par autrui et pour son compte en vertu de louages d'industrie, ainsi que le poids des diamants taillés, fabriqués par lui-même et pour le compte d'autrui en vertu de tels contrats;

3° le prix des louages d'industrie conclus par lui pour faire travailler ses diamants et les frais de main-d'oeuvre constitués par le salaire de ses ouvriers, les charges sociales payées par lui et, s'il travaille comme un ouvrier, son propre salaire égal à celui d'un ouvrier, en distinguant les frais de main-d'oeuvre consacrés à ses propres pierres de ceux qui furent consacrés aux pierres d'autrui en exécution de louages d'industrie

4° le nombre des journées de travail de ses ouvriers en distinguant celles qui furent consacrées à ses propres pierres de celles qui le furent à celles d'autrui.

.../...

Article 5.-

Quiconque se livre au commerce ou à l'industrie du diamant et quinconque en détient habituellement un stock à un titre quelconque doit déclarer au Ministre des Affaires économiques et des Classes moyennes au jour le jour et séparément, les ventes, échanges, donations, gages et dépôts de diamants qu'il conclut, en précisant la date du contrat, le poids et la valeur des pierres cédées, et le nom et l'adresse du cocontractant et des intermédiaires qui prêtèrent leur concours à la conclusion du contrat.

La déclaration incombe au cédant et doit être contresignée par le cessionnaire et par les intermédiaires.

Le cédant, lors de la déclaration, doit vérifier l'identité et l'adresse des contresignataires.

En cas de transmission à cause de mort, le successeur doit faire une déclaration analogue à celle prévue à l'alinéa 1er dès qu'il entre en possession du stock. S'il y a licitation avant partage, les successeurs sont tenus de faire la déclaration de vente prévue à l'alinéa 1er.

Article 6.-

Quand une convention soumise à déclaration est conclue à l'intervention d'un commissionnaire, la déclaration du cédant contresignée

.../...

par le cessionnaire et par le commissionnaire peut être remplacée par deux déclarations successives dont l'une est faite par le cédant et contresignée par le commissionnaire, et dont l'autre est faite par ce dernier et contresignée par le cessionnaire.

Les personnes assujetties aux obligations de l'article 4 lors des ventes de diamants taillés qu'elles concluent, ne sont tenues ni de déclarer le nom et l'adresse de l'acheteur et des intermédiaires, ni de leur faire contresigner la déclaration, quand elles jugent que les conditions du marché s'y opposent. Toutefois, la somme des prix des ventes dont les déclarations ne sont pas contresignées ne peut excéder le quart de la somme des montants qu'elles ont précisés en vertu de l'article 4, 1° et 3°, dans leur dernière déclaration trimestrielle, relativement à leurs propres pierres.

Article 7.-

Les déclarations prescrites par les articles 1er et 4 du présent arrêté sont faites simultanément et en double exemplaire, et doivent parvenir au Ministre des Affaires économiques et des Classes moyennes au plus tard le quinzième jour du mois qui suit le jour déterminé par l'alinéa 1er de l'article 1er.

Article 8.-

Les délcarations prescrites par l'article 5 doivent parvenir au plus tard le premier jour ouvrable qui suit celui auquel fut conclue la

.../...

convention déclarée, au Ministre des Affaires économiques et des Classes moyennes qui en transmet un duplicata au déclarant et au cessionnaire.

Ceux-ci peuvent, dans les vingt-quatre heures, signaler au Ministre l'inexactitude du duplicata.

Article 9.-

Les déclarations prescrites par les articles 1er, 4 et 5 doivent être faites au moyen de formulaires délivrés gratuitement sur demande par le Ministre des Affaires économiques et des Classes moyennes.

Article 10.-

Les personnes soumises aux obligations des articles 1er, 4 et 5 doivent avoir un registre dont les pages sont numérotées et visées par les fonctionnaires compétents du Ministère des Affaires économiques et des Classes moyennes.

Elles doivent y mentionner, lors des contrats de commission, de courtage et de louages d'industrie en vertu desquels elles confient des diamants non taillés à autrui, au moment de la livraison et séparément pour chaque lot, la date de la transmission, la description et le poids du lot confié.

Lors de la transmission, le courtier, le commissionnaire ou le travailleur à façon doit contresigner la mention ou remettre au commettant ou au maître de l'ouvrage un reçu indiquant son nom et son adresse et contenant les mentions du registre.

.../...

Ce reçu doit être joint au registre dans les vingt-quatre heures de la transmission.

Les mentions sont rayées quand le lot est rendu.

Pour l'application du présent article, une pierre isolée constitue un lot de diamants.

Article 11.-

Pour contrôler l'exactitude des déclarations, les fonctionnaires compétents peuvent à tout moment exiger des personnes soumises au présent règlement, la production du stock de diamants, du registre prescrit par l'article 10 ainsi que de tous documents tels que les livrets de commission, les factures et les pièces relatives à l'Office national de sécurité sociale.

Article 12.-

... (texte de l'article 11 du projet) ...

Article 13.-

... (texte de l'article 12 du projet) ...

.../...

DISPOSITIONS TRANSITOIRES.

Article 14.-

Pour la première fois, les assujettis ont la faculté de faire la déclaration prescrite par l'article 4 en fournissant les renseignements requis depuis le 1er janvier 1953.

Article 15.-

Le présent arrêté entre en vigueur le dernier jour du mois de sa publication au Moniteur belge, sauf en ce qui concerne la disposition de l'alinéa 1er de l'article 10, selon laquelle le registre est soumis au visa de l'administration, et qui entrera en vigueur deux mois après l'entrée en vigueur du présent arrêté.

Bruxelles, le

De kamer was samengesteld uit

de Heren: M. SOMERHAUSEN, raadsheer van State, voorzitter,
Messieurs: conseiller d'Etat, président,

A. MAST, raadsheren van State,
G. HOLOYE, conseillers d'Etat,

J. CYPRES, adjunct-griffier, griffier.
greffier adjoint, greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. MAST.

La chambre était composée de

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. MAST.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) J. CYPRES.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) M. SOMERHAUSEN.

uitgifte afgeleverd aan de H. Minister
expédition délivrée à M. le Ministre
van Economische Zaken en Middenstand.
des Affaires économiques et des Classes moyennes.

De 1953.

Voor de Griffier van de Raad van State,
De Adjunct-Griffier,

Le 1953.

Pour le Greffier du Conseil d'Etat,
Le Greffier adjoint,